

τοῦ ἀξιολόγου Νικολάου ἱερέως τοῦ Τριανταφύλλου (Παπαδιδασκάλου), πλείστην ὠφέλειαν τῇ πόλει καὶ τοῖς πέριξ ἐπενεγκούσα, καὶ μέχρι τῆς σήμερον διατηρουμένη ἀκμαία διὰ τὴν ἐμφυτον τοῖς φιλοκάλοις καὶ φιλομούσοις Κοζανίταις φιλομάθειαν. Πλείστοι ἐπαίδεύθησαν ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Κοζάνης, Κοζανίταις τε, Μακεδόνες καὶ Θετταλοὶ, ἄνδρες λόγου ἄξιοι, τὴν πατρίδα αὐτῶν καὶ τὴν Σχολὴν τιμήσαντες¹· πλὴν δ' ἄλλων διακρίνονται Γεώργιος ὁ Λασάνης, διδάξας ἐν Ὀδησσῶ (1815)², Μιχαὴλ Περδικάρης, ἰατρός καὶ ποιητῆς (1817)³, Εὐφρόνιος Ῥαφαὴλ Πόποβιτς (1818) διδάσκαλος⁴, Γεώργιος Ρουσιάδης, καθηγητῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Βιέννῃ (1817)⁵, Γεώργιος Σακελλάριος (καὶ ἡ λογία αὐτοῦ σύζυγος Μητῶ) ἰατρός καὶ ποιητῆς σύγχρονος⁶, Χαρίσιος Μέγδανος (1812)⁷ καὶ ἕτεροι ἀποδεικνύοντες τὴν ἐν Κοζάνῃ διανοητικὴν κίνησιν.

Ἐκ τῶν παρακειμένων *Σερβίων* κατήγετο Γεώργιος (Γρηγόριος ὕστερον) Κονταρῆς (1675), συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν⁸, καὶ Νεόφυτος Ἱερομόναχος (1678), ἀμφότεροι ἐν Κοζάνῃ σχολαρχήσαντες⁹.

Ἐν τῷ παρακειμένῳ *Βε.Ιβενδῶ* περὶ τὰ 1780—1790 ἐδίδασκεν Ἴωνᾶς ὁ ἐκ Σπαρμίου¹⁰, εἶτα δὲ μέχρι τοῦ 1797 ὁ ἐκ Κοζάνης Γεώργιος Λούσιος, αὐθις ὁ αὐτὸς μετὰ τὴν ἐν Κοζάνῃ διδασκαλίαν του ἀπὸ τοῦ 1799 μέχρι τῆς ἀποβιώσεώς του πολλοὺς ἀναδείξας μαθητάς, ὧν ἐγένετο ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐν οἴκοις διδάσκων Γεώργιος ὁ Σακελλάριος, δαπάναις οἰκειαῖς ὕστερον ὑποστηρίξας τὴν τῆς πατρίδος του Σχολὴν, ἐν ἣ τῷ 1815 ἐδίδασκεν ὁ ἐκ Κοζάνης Νικόλαος

-
- (1) Πρὸς Π. Ἄρ.
 - (2) Βρετοῦ Β', 295.
 - (3) Βρετοῦ Β', 318.
 - (4) Βρετοῦ Β', 152. 327.
 - (5) Βρετοῦ Β', 332.
 - (6) Βρετοῦ Β', 333.
 - (7) Βρετοῦ Β', 165.
 - (8) Βρετοῦ Β', 35.
 - (9) Ἐνθ. ἀνωτ. Περὶ Κοζάνης.
 - (10) Σοφ. Κ. Οἰκ. Ἐγγρ. σημ.

